

G. Fodor Gábor: Ne higgy a zsűrinek!

2025 november 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Mind a Tisza-gyűzelméért dolgoznak, csak nem vallják be.

Attól még, hogy bíró vagy, bűnös is lehetsz”.

(Fodor Ákos)

A legkirályabb dolog zs?rinek lenni. A zs?ri maga a király. ? az, aki értékeli mindenki más teljesítményét, dönt a díjak odaítélésér?l, nyilvános értékelése meghatározó a végeredmény szempontjából. ? mindenkit megítélhet, ám ?t nem ítéheti meg senki.

Mindenki felett áll, az egymással rivalizáló, vitatkozó, hadakozó felek felett lebeg. Dönt a vádlott b?nösségér?l, illetve ártatlanságáról, ám ? maga, mivel ? a bíró, sohasem lehet b?nös. Igazi Jolly Joker. A kártyajátékban az ilyen lap mindent visz. Pozíciója, beszédhelyzete, ítélete megkérd?jelezhetetlen és megcáfolhatatlan.

Amit mond, azt nem lehet kétségbe vonni, mivel ? az, aki objektív és szakmai alapon nyilatkozik meg. Ez biztosítja, hogy ítélete, döntése, értékelése tisztességes, méltányos és igazságos legyen. Az igazat mondja tehát, nem részigazságot vagy -érdeket képvisel, mivel senkinek nincs elkötelezve, nincs egyik vagy másik fél dolgában sem objektív ítéletét eltorzító érdekeltsége. Tehát a zs?ri objektív, szakmai, pártatlan és független.

Legalábbis ez a legitimáció lett megépítve, ez a mese van nekünk elmesélve. A zs?ri a jobbik énünkre hat, hogy a kaotikus világban, ahol mindenki pártos és elfogult, tehát ferdít és hazudik, legyen valaki, aki a dolgok valódi mozgatórugóit feltárva, az elfogult szerepl?k motívumait leleplezve, elirányít minket az igazsághoz, a dolgok objektív szemléléséhez és a mi nevünkben, a mi jobbik énünk nevében ítéletet hirdet.

Micsoda szemfényvesztés, mekkora hazugság, és milyen sikeres hatalompolitika!

Igazából máig ez a baloldal igazi aranytartaléka. A csodafegyver. A Szent Grál.

El kell ismerni, politikai ellenfelünk – ebben legalábbis – nagyon ügyes és messze el?ttünk jár. Egy sor olyan feltevést ültetett el (csaknem) mindannyiunk fejébe, amely máig kikezdzhetetlennek bizonyult és befolyásolja politikai meggy?z?déseinket.

Ilyeneket: az ? sajtójuk kimondja az igazságot, mivel független és objektív, a jobboldali sajtó ezzel szemben pártos, hazudik és propagandát gyárt. Aztán: a köztisztelenben álló m?vész, az valahogy mindig az ? oldalukon van, a jobboldali pedig csak kókler, silány fércm?vek létrehozója, akit joggal illet gúny, nevetés és szájalom. Mondom tovább: a jobboldali elemz?, közvéleménykutató, politológus, értelmiségi az mindig Fidesz-közeli, az övéké pedig mindig a tudomány nevében beszél, az ELTE Társadalomtudományi Központ igazgató-helyettese, a Blinken OSA Archív szeniorriszöröcsfelója, egykori jegybank-vezér és így tovább. A mi véleményünk elfogult, náluk van tehát az igazság. Ráadásul úgy, hogy soha sincs kimondva, hogy a sajtójuk, a m?vészünk, a tudósuk az övék lenne, dehogyis: objektív, szakmai, pártatlan és független.

A játék nagyban is folyik. Itt Soros a legkomolyabb zslugás. Az általa létrehozott és/vagy támogatott intézmények rendre jelentést készítenek a világról. Itt van például a Transparency. Még a neve is mer? ironia.

Soros intézménye kiad többek között korrupciós érzékelési indexet, globális korrupciós jelentést, külföldi vesztegetések indexét, nemzeti integritás tanulmányt, és ezekben rendre elmarasztalják Magyarországot. A jelentés eredményét a New York Times megírja, majd a hazai sajtójuk a hírt hazahozza, az amerikai kommentárt lefordítja („ezt mondják rólunk nyugaton”), az Európai Bizottság pedig ítéletként hivatkozik rá, ha Magyarországot kell vegzálni.

Vagy itt van az Amnesty, egy másik Soros-szervezet. Bár a honlapjukon jelzik, hogy „kutatunk, kampányolunk, mozgósítunk” és van nekik aktivizmus-koordinátoruk, nemzetközi szolidaritás-koordinátoruk,

tehát kiveri a szemünket a politikai elkötelezettségük,

ám a független-objektív sajtó, az Európai Unió, Washington (a demokraták alatt) gond nélkül hivatkozik országjelentéseikre, ha éppen a magyar bevándorláspolitikát kell elítélni. Mi pedig hosszú évekig álltunk vigyázzba, hogy jót jelentsenek rólunk, amíg végre lett elég er?nk kimondani, hogy de hát ez mind Soros!

Aztán vannak kispályások is, a hazai zs?ri, ?k nem intézmények, bár hajlamosak magukra „önálló intézményként”

tekinteni, egyt?l-egyig jól ismert alakjai a magyar közéletnek. Itt van például Tölgyessy Péter, egykori akadémiai intézeti kollégám, tehát „politikatudós”, a „guru”, akinek közéleti megmondóként még soha semmilyen állítása nem jött be, de ez senkit sem zavar. Megérzéseit megkérd?jelezhetetlen faktumokként adja el? két és fél óras kinyilatkoztatásaiban Gulyás Márton stúdiójában, ahol nem t?r meg semmilyen közbevetést, a kinyilatkoztatott gondolatmenet semmilyen megakasztását (próbáljon csak beülni a Partizánba egy jobboldali arc, két perc alatt eljutunk a tíz évvel ezel?tt mondott rossz mondatáig, aztán amit mond, az már úgylis lényegtelen, mivel egy bukott ember mondja).

Tölgyessy nem ül le vitatkozni, ? ítéletet mond, és az ítélet, mivel ? mondja, kétségbevonhatatlan tény, mi több maga az igazság: a Fidesz lefelé men? pályán van és nincs visszaút. Uff, a zs?ri beszélt.

Aztán itt van „egyrészt-másrészt” Török Gábor. Az egyrészt-másrészt tudatos felvállalása a brandépítés része: egyikt?l is, másiktól is távol vagyok, én csak elemzek, kívül vagyok, felette vagyok annak, amit elemzek. Török Gábor, egykori corvinusos kollégám, ma az Arató Krisztina (Dobrev brüsszeli tanácsadója) által vezetett ELTE ÁJK Politikatudományi Intézetének munkatársa, nem vitázik, nem jobbra vagy balra ül, hanem mindig középre. Jóllehet Csányi Sándor örökös tanácsadójáról beszélünk, aki hosszú pályafutása alatt volt már SZDSZ-spin doktor, Gyurcsány-tanácsadó (Karácsony Gergellyel együtt), csinált céget Lakner Zoltánnal, szerepelt a Playboyban, adott tanácsot Sólyom Lászlónak, többször megpróbálkozott [Orbán Viktor](#) köreibe kerülni, flörtölt Lázár Jánossal, kampányolt Vona Gábornak, most pedig egyre nyilvánvalóbban tolja Magyar Péter szekere, de ez senkit sem zavar.

Török Gábor, a középén ül?, aki megzs?rizi a kollégáit, tehát amit ? mond, az úgy van. Ilyeneket mond: a politikai beszédeknek ma már nincs jelent?sege. A legújabb kutatások is azt mutatják, hogy nincs összeomlás, kifulladás a Tisza esetében, hiába mondták ezt jobboldali elemz?k. S?t: október 23-án mindenféle kommentár nélkül kipoasztolja Orbán Viktor '89-es, Nagy Imre újratemetésén elmondott beszédét, majd érdekes módon erre a dramaturgiai elemre próbálja meg este Magyar Péter saját magát az új Orbánként megépíteni,

és egy kérdés sincs Török felé, hogy ezt most hogy.

Aztán itt van Tóka Gábor, a „közvélemény-kutatások pápája”, csaknem két évtizedig a Soros-egyetem, a CEU meghatározó alakja (értelemszer?en neki nem voltam kollégája), ma a Blinken OSA Archív kutatója, „A Politológus”, a Vox Populi választási blog szerz?je, aki valamennyi mér? intézmény számaint saját táblázatba rendezi, megbírálja, értelmezi és a zs?ri hangján mondja, hogy a dolgok afelé haladnak, hogy a Fidesz kikap. Legutóbb éppen a Medián számai alapján becsülte meg, hogy nagy valószínűséggel melyik párt hány mandátumot kap majd. Csak jegyezzük fel, ha majd eljön a számvetés ideje, akkor is tudjuk, hogy a nagy Tóka Gábor, a „mér?k pápája” 91-95 százalékosra teszi, hogy a Tisza többségbe kerül a parlamentben, a legvalószínűbb forgatókönyv szerint Magyar Péter pártja elvisz majd 85 egyéni választókerületet, a Tisza kétharmados gy?zelmének valószínűsége 47 százalék, „ezzel szemben Orbán Viktor csapatának kétharmados gy?zelme pillanatnyilag teljességgel kizárható.”

És senki sem kérdezi meg t?le, hogy milyen pozícióból beszél, jóllehet a városban mindenki tudja, hogy Tóka Gábor Tisza-aktivista és Magyar Péter-rajongó.

Végül, hogy még egy friss példát mondjak, itt van Szabó Andrea esete. Valamikori századvéges és akadémiai intézeti kollégám, jeles ifjúságkutató, aki rendre a tudomány nevében beszélt, legutóbb azzal hívta fel magára a figyelmet, hogy megbecsülte a Békemeneten és a Magyar Péter-féle meneten való résztvev?k számát, és hogy, hogy nem, az jött ki, hogy a Tisza rendezvényén közel kétszer annyian voltak, mint a másikon. A módszer leny?göz?, a sajtójuk így ír err?l: Szabó Andrea, az ELTE Társadalomtudományi Kutatóintézetének igazgatóhelyettese, „szociológus”, „kutató” nyolc, egyetemistákból álló csapattal járta végig „tudományos alapossággal” a két rendezvényt. Majd leírják, hogy a kutató ez alapján megbecsülte, hogy a Békemeneten 1,9 ember per négyzetméterrel „megenged?en számolva” a rendezvény létszámát 85-92 ezerre teszi, míg a Tisza eseményén „folyamatos kapcsolattartás alapján”, a tömeg elején, közepén és végén elhelyezve az egyetemista csapatokat 1,7 ember per négyzetméterrel számolva („mert szell?sebben álltak”), 1,8-1,9-szer többen voltak ott, mint a Fidesz rendezvényen. És ezt mind benyaljuk, mert a „kutató”, a „szociológus”, egy komoly intézmény „igazgató-helyettese” komoly fejjel és tudományos alaposságra hivatkozva ezt már aznap este be is mondja.

Csak kérdezem: a szemrevételezés mióta tudományos módszer?

De ez senkit sem érdekel, mint ahogy azt sem írják oda Szabó Andrea neve mellé, hogy rendszeres szerepl?je a Partizán elemz?m?sorainak, mestere Kéri László, már jó ideje Magyar Péter-aktivista, és nem teszik fel a kérdést, hogy vajon mi indokolta, hogy egy szociológus statisztikust játszon, illetve, hogy rendben van-e az úgy, miféle akadémiai sztenderdeknek fel meg, hogy még aznap este kijön a „tudós” az eredményeivel (ezzel szemben az operatív törzs által nyilvánosságra hozott cellainformációk, azok meg kit érdekelnek). A „tudós” megmérte, kiszámolta, tehát úgy van.

Milyen érdekes, hogy az említett kispályás zs?rik mindegyike elrejtí/hazudja identitását és szimpátiát, nem tisztázzák a beszédpozíciójukat, ahonnan kinyilatkoztatnak (illetve azt is elhazudják), keresztbe-kasul hivatkozva egymást felnarrálják a másikat, szegr?l-végre azonos helyeken dolgoznak és fordulnak meg, és úgy m?ködnek, mint egy hálózat.

És ?k most mind a Tisza gy?zelméért dolgoznak, csak nem vallják be. Mert akkor oda lenne a a zs?rizés varázsa.

Milyen nyomorultul nézne ki ebben a cikkben, ha a nevem mögé oda írnák, hogy „a politikatudomány doktora, habilitált egyetemi docens, akadémiai ifjúságdíjas politológus”. Ám amit én nyomorultnak érzek, ahhoz ?k ragaszkodnak a saját nevük esetében, mivel éppen ez a játék lényege.

De nekünk nem kell ehhez asszisztálni, nevezzük csak nevükön a bírákat, mert nem bírák ?k, hanem b?nösök.

Ne higgy a zs?rinek!

G.Fodor Gábor - www.magyar nemzet.hu

Ajánló

